

komme til Ende med dette Spørgsmaal, et Spørgsmaal, der er af overordentlig stor Vigtighed baade i den ene og den anden Retning.

N. C. Jensen: Dersom det havde været Begyndelsen af alle Forhandlingerne om dette Lovforslag, vi stode ved i Dag, forekommer det mig, at man ganske berettiget kunde have drøftet det Spørgsmaal, om den foreslaaede Afløsningssum, de 25 Gange, var for høj eller for lav — særlig da det første — thi det forekommer mig givet, at naar man, som det blev nævnt af den ærede sidste Taler, og som jo aabenbart var rigtigt, saa vidt man kan skønne, ser paa den Salgspris, Tienden har været undergivet i de sidste 50 Aar, er den ikke tilnærmelsesvis naaet op til de 25 Gange. Men saaledes foreligger Sagen jo slet ikke her. Det, at dette Ting gentagne Gange har stemt for et Lovforslag, der byder de 25 Gange som Afløsningssum, binder aabenbart saaledes, at det i allerhøjeste Grad vanskeliggør for ikke at sige rent umuliggør at komme bort derfra. Kunde man komme bort derfra, vilde jo utvivlsomt mange være ret glade derved, men jeg for mit Vedkommende gør mig ikke stort Haab om, at det vil kunne lykkes. Selv om ogsaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) vil undskyldte sig med, at han har stemt for denne Tiendelov og for dette Beløb af rent politiske Grunde, er jeg bange for, at disse politiske Grunde ere gaaede saaledes over i det praktiske Liv nu, da man staaer ved Løsningen, og have saa nær, som sket er, knyttet Tiendeloven til de andre Skattelove, at det ikke vil sige saa overdrevent meget, om man nu siger: Det, vi gjorde den Gang, var af rent politiske Grunde.

Der er fra anden Side fremkommet Udtalelser, som have glædet mig, saaledes ogsaa fra den ærede Ordfører for Fler-tallet, det ærede Medlem for Nørresundby (J. Jensen), som først havde Ordet, idet han lagde Hovedvægten paa, at der var enkelte Punkter, hvor han kunde og maatte ønske, at dette Lovforslag kunde undergaa Forandringer, og da navnlig med Hensyn til dette, at man maatte stille alle Tiendejerne lige over for den Del af Afløsnings-

summen, som efter dette Lovforslag skal udredes af Statskassen. Her foreligger der jo nemlig noget nyt i det Lovforslag, der nu er til Behandling, idet det jo tidligere har været saaledes, at alle Tiendeejere skulde have den samme Afløsningssum for deres Tiender. Det er her, forekommer det mig, at Tampen brænder ret alvorligt, thi det er en Uretfærdighed over for dem, som have købt og betalt deres Tiender. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds sagde ganske vist, at havde de ikke betalt deres Tiende, skyldte de Købesummen paa den, og saa skulde de gaa hen og betale den — det var i alt Fald Tanken i det, det var noget, som følger af sig selv efter hans Mening — men det Lovforslag, som her foreligger, siger jo netop, at de, der have været saa letsindige, om man vil, at betale deres Tiende, faa ingenting, men de, der have Gæld paa den, faa dog noget. Nej, vil man øve Retfærdighed her — og det maa man gøre, naar man gaar til en saadan Tvangsafsløsningslov — saa forekommer det mig, at man maa imødekomme de Krav, der ere fremsatte om at stille alle lige over for denne Lov.

Jeg skal for øvrigt, da det jo efter de faldne Udtalelser er givet, at dette Lovforslag vil blive behandlet i Udvalg, ikke komme nærmere ind paa Enkeltheder i det, navnlig ogsaa, da jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Assens (Berntsen) i hans Udtalelser. Jeg har kun ønsket at gøre disse Bemærkninger, fordi det af mig omtalte Krav ikke mindst stilles fra saa at sige alle Egne i Jylland, men særlig fra Midt- og Vestjylland, hvor man har lagt megen Vægt paa at indkøbe de Tiender, man havde hvilende paa sin Jord i saa stort Omfang som muligt, og uretfærdigt vilde det være i allerhøjeste Grad, om man nu vilde komme og sige: I, som have været saa forsynlige at købe jeres Tiender, og betale dem kontant, I skulle ikke have noget, men I skulle betale jeres Bidrag til de andre, som ikke have købt eller betalt dem. Nu kan man ganske vist sige: Hvorfor skulle vi, der altid have været fri for at betale Tiende, betale noget gennem det Bidrag, som Statskassen yder? Det var vel ogsaa det, som særlig gik igennem det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds' Tankegang. Men er